

ПРОТОКОЛ
за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична
телевизия

Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г. Издаден от Министерството на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г.

Държавите - членки на Съвета на Европа, и другите страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия, открита за подписване на 5 май 1989 г. в Страсбург (по-нататък наричана "конвенцията"),

като приветстват факта, че увеличаването на броя на членовете на Съвета на Европа след 1989 г. е довело до развитие и прилагане на общоевропейско равнище на правната уредба, създадена с конвенцията ;

като имат предвид основните технологични и икономически тенденции в областта на телевизионното разпръскване, както и възникването на нови съобщителни услуги в Европа след приемането на конвенцията през 1989 г.;

като отбелязват, че тези тенденции изискват разпоредбите на конвенцията да бъдат преразгледани;

като имат предвид в тази насока приемането от Европейската общност на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 юни 1997 г. за изменение и допълнение на Директива на Съвета 89/552/ЕИО за съгласуване на някои закони, подзаконови или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионно разпръскване;

като имат предвид неотложната нужда от изменение и допълване на конвенцията, така че в този акт и в директивата да бъде осигурен единен подход към трансграничната телевизия в съответствие с Декларацията за средствата за осведомяване в демократичното общество, приета от министрите на държавите - участнички в Четвъртата европейска конференция на министрите по въпросите на медийната политика (Прага, 7 - 8 декември 1994 г.), и в Политическата декларация на Петата европейска конференция на министрите (Солун, 11 - 12 декември 1997 г.);

водени от желанието да развият принципите, въплътени в препоръките на Съвета на Европа за разработване на стратегии за борба с тютюнопушенето и пристрастяването към алкохол и наркотици в сътрудничество с лицата, които формират мнение, и със средствата за осведомяване, за правото на кратки репортажи за основни събития, когато изключителните права за телевизионното им предаване са придобити в трансграничен контекст, и за отразяването на насилието в електронните средства за осведомяване, които са приети в рамките на Съвета на Европа след приемането на конвенцията ,

постигнаха съгласие за следното:

Член 1

В чл. 8, т. 1 и в чл. 16, т. 2(a) във френския текст думата "юрисдикция" се заменя с думата "компетентност".

Член 2

В чл. 15, т. 3 и 4 в английския текст думата "реклами" се заменя с думата "рекламиране".

Член 3

Определението на "предаващ" в чл. 2, т. (с) придобива следната редакция:

"(с) "предаващ" е физическото или юридическото лице, което носи редакционна отговорност за създаването на телевизионни програми, които ще бъдат приемани от широката публика, и ги предава или ги предоставя за предаване от трето лице в тяхната пълнота и без промяна;"

Член 4

Определението на "реклама" в чл. 2, т. (f) придобива следната редакция:

"(f) "рекламиране" е всяко публично съобщение срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или за самопромоция, което има за цел да насърчи продажбата, покупката или наемането на продукт или услуга, да подкрепи кауза или идея, или да доведе до друг резултат, желан от рекламодателя или от самия предаващ".

Член 5

В чл. 2 се създава нова т. (g) със следното съдържание:

"(g) "телевизионен пазар" означава преки предложения към публиката с цел доставка срещу заплащане на стоки или услуги, включително недвижими имоти, права и задължения;"

Член 6

Сегашният чл. 2, т. (g) става чл. 2, т. (h).

Член 7

Текстът на чл. 5 се заменя със следния текст:

"Член 5. Задължения на предаващите страни

1. Всяка предаваща страна е длъжна да гарантира, че всички програми, разпространявани от лица под нейна юрисдикция, отговарят на условията на тази конвенция.
2. По смисъла на тази конвенция предаващ под юрисдикцията на определена страна

е:

- предаващ, който се смята за установен в тази страна в съответствие с т. 3;

- предаващ, към когото се прилага т. 4.

3. По смисъла на тази конвенция предаващият се счита за установен в определена страна, по-нататък наричана "предаваща страна", в следните случаи:

(а) когато седалището на предаващия е в тази страна и решенията относно програмите се вземат в тази страна;

(b) ако седалището на предаващия е в една страна, но решенията относно програмите се вземат в друга страна, предаващият се счита за установен в страната, където оперира значителна част от работната сила, ангажирана в извършването на телевизионната дейност; ако значителна част от работната сила, ангажирана в извършването на телевизионната дейност, оперира във всяка от тези страни, предаващият се смята за установен в страната, в която се намира седалището му; ако значителна част от работната сила, ангажирана в извършването на телевизионната дейност, не работи в нито една от тези страни, предаващият се смята за установен в страната, в която най-напред е започнал да предава в съответствие с правната система на тази страна, при условие, че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на тази страна;

(с) ако седалището на предаващия е в една страна, но решенията относно програмите се вземат в държава, която не е страна по тази конвенция, или обратно, предаващият се смята за установен в съответната страна по конвенцията при условие, че значителна част от работната сила, ангажирана в извършването на телевизионната дейност, действа в тази страна;

(d) ако след прилагане на критерия по чл. 2, ал. 3 от Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 юни 1997 г. за изменение и допълнение на Директива на Съвета 89/552/ЕИО за съгласуване на някои закони, подзаконови или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионна дейност предаващият се смята за установен в държава - членка на Европейската общност, този предаващ се смята за установен в същата държава и за целите на тази конвенция.

4. Предаващ, към когото не се прилагат разпоредбите на т. 3, се намира под юрисдикцията на т. нар. "предаваща страна" в следните случаи:

(а) когато използва честота, предоставена от тази страна;

(b) ако, макар да не използва честота, предоставена от една страна, използва сателитен капацитет, който принадлежи на тази страна;

(с) ако, макар да не използва честота, предоставена от една страна, или сателитен капацитет, който принадлежи на определена страна, използва връзка със сателит, разположена в тази страна.

5. Ако предаващата страна не може да бъде определена в съответствие с т. 4, постоянният комитет разглежда въпроса по реда на чл. 21, т. 1(а) от тази конвенция, за да определи тази страна.

6. Тази конвенция не се прилага към телевизионни предавания, предназначени изключително за приемане в държави, които не са страни по конвенцията и които не се приемат пряко или непряко от публиката в една или повече страни по конвенцията.

Член 8

Член 8 придобива следната редакция:

"Член 8. Право на отговор

1. Всяка предаваща страна е длъжна да гарантира на всяко физическо или юридическо лице независимо от неговата национална принадлежност или местопребиваване възможност да упражни правото си на отговор или да използва други сравними правни или административни средства за защита във връзка с предаванията, разпространявани от предаващ под нейна юрисдикция по смисъла на чл. 5. По-конкретно, тя трябва да гарантира, че програмното време и другите условия за упражняване на правото на отговор ще позволяват то да бъде действително упражнено. Действителното упражняване на това право или използване на други сравними правни или административни средства за защита се осигурява както с оглед на програмното време, така и с оглед на условията за упражняването.

2. За тази цел през равномерни интервали от време и чрез подходящи средства в програмата се посочва названието на тази програма или на оператора, който отговаря за нея."

Член 9

Текстът на чл. 9 се заменя със следния текст:

"Член 9. Достъп на публиката до информация

Всяка страна проучва и при нужда предприема юридически мерки, например въвеждане на право на кратки репортажи за събития от голям интерес за публиката с цел да се попречи на нарушаването на правото на публиката на информация поради упражняването на изключителни права за предаване или препредаване на такова събитие от страна на предаващ под нейна юрисдикция по смисъла на чл. 3."

Член 10

Създава се нов чл. 9bis със следното съдържание:

"Член 9bis. Достъп на публиката до събития с голямо значение

1. Всяка страна запазва правото да предприеме мерки, за да гарантира, че предаващ под нейна юрисдикция няма да предава с изключителни права събития, които тази страна смята за събития с голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лиши значителна част от публиката в тази страна от възможността да следи тези събития на живо или чрез репортажи по свободната телевизия. Ако предприеме такива мерки, съответната страна може да състави списък на определени събития, които смята за събития с голямо значение за обществото.

2. Страните са длъжни да гарантират с подходящи средства, като съблюдают юридическите гаранции, предоставени от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, а при нужда и от националната конституция, че предаващ под тяхна юрисдикция няма да упражнява изключителните права, които е придобил след датата на влизане в сила на Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия, по такъв начин, че значителна част от публиката в друга страна да бъде лишена от възможността да следи чрез пълно или частично отразяване на живо, а ако това е нужно или уместно поради обективни причини от обществен интерес - чрез пълно или частично отразяване в репортаж, по свободната телевизия, съгласно разпоредбите, приети от тази друга страна на основание т. 1, събитията, които тази друга страна е определила при спазване на следните изисквания:

(a) страната, която прилага мерките по т. 1, съставя списък на национални или ненационални събития, които смята за събития с голямо значение за обществото;

(b) страната прави това своевременно и по ясен и прозрачен начин;

(c) страната определя дали тези събития ще бъдат отразени изцяло или частично на живо, а когато това е нужно или уместно поради обективни причини от обществен интерес - чрез пълен или частичен репортаж;

(d) мерките, предприети от страната, съставила списъка, трябва да бъдат пропорционални и възможно най-подробни, за да се позволи на други страни да предприемат мерките по тази точка;

(e) страната, съставила списъка, съобщава този списък и съответните мерки на Постоянния комитет в срок, определен от последния;

(f) мерките, предприети от страната, съставила списъка, трябва да съответстват на основните насоки на Постоянния комитет, предвидени в т. 3, и Постоянният комитет трябва да е дал положително становище за мерките.

Мерките, предприети на основание тази точка, се прилагат само към събитията, които Постоянният комитет е публикувал в годишния списък по т. 3, и към

изключителните права, придобити след влизането в сила на този Протокол.

3. Постоянният комитет веднъж годишно:

(a) публикува консолидиран списък на посочените събития и на мерките, съобщени от страните в съответствие с т. 2(е);

(b) в допълнение към изискванията по т. 2(a) - (е) съставя основни насоки, които подлежат на приемане с мнозинство три четвърти от членовете, с цел да бъдат избегнати разлики при прилагането на този член и прилагането на съответните разпоредби на Европейската общност."

Член 11

Точка 1 на чл. 10 придобива следната редакция:

"1. Всяка предаваща страна е длъжна да гарантира, когато това е практически осъществимо и чрез подходящи средства, че предаващите под нейна юрисдикция ще запазват за европейски произведения преобладаваща част от своето програмно време, с изключение на времето, определено за новини, спортни прояви, игри, рекламиране, телетекст и телевизионен пазар. Това съотношение се постига постепенно на основата на подходящи критерии, като се имат предвид задълженията на предаващия към неговата зрителска аудитория в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията."

Член 12

Точка 4 на чл. 10 придобива следната редакция:

"4. Страните са длъжни да гарантират, че предаващите под тяхна юрисдикция няма да предават кинематографични произведения извън сроковете, съгласувани с носителите на права."

Член 13

Създава се нов чл. 10bis със следното съдържание:

"Член 10bis. Плурализъм на медиите

В духа на сътрудничество и взаимна помощ, въплътен в тази конвенция, страните полагат усилия да не допускат програмите, предавани или препредавани под тяхна юрисдикция по смисъла на чл. 3, да застрашават плурализма на медиите."

Член 14

Заглавието на глава III придобива следната редакция:

"Рекламиране и телевизионен пазар".

Член 15

Член 11Член 11 придобива следната редакция:

- "1. Рекламирането и телевизионният пазар трябва да бъдат лоялни и почтени.
2. Рекламирането и телевизионният пазар не могат да бъдат подвеждащи и да увреждат интересите на потребителите.
3. При рекламиране и телевизионен пазар, които са насочени към деца или в които участват деца, задължително се избягва всичко, което може да увреди техните интереси, и се взема предвид тяхната особена чувствителност.
4. Телевизионният пазар не може да призовава непълнолетни към сключването на договори за продажба или наем на стоки и услуги.
5. Рекламодаателят не може да упражнява редакционно влияние върху съдържанието на предаванията."

Член 16

Член 12Член 12 придобива следната редакция:

"Член 12. Времетраене

1. Времето за телепазарни спотове, рекламни спотове и други форми на рекламиране, с изключение на телепазарните прозорци по смисъла на т. 3, не може да надхвърля 20 на сто от програмното време за деня. Програмното време за рекламните спотове не може да надхвърля 15 на сто от програмното време за деня.
2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.
3. Прозорците, определени за телепазарни предавания, излъчвани в програми, които не са изключително посветени на телевизионния пазар, трябва да бъдат с минимална непрекъсната продължителност 15 минути. Максималният брой прозорци на ден е осем. Общата им продължителност не може да надхвърля три часа на ден. Те трябва да бъдат ясно означени чрез зрителни и звукови средства.
4. Рекламирането по смисъла на този член не включва:

- съобщения, направени от предаващия във връзка със собствените му програми и с допълнителни продукти, които пряко произтичат от тези програми;

- съобщения от обществен интерес и призови за благотворителност, излъчвани безплатно."

Член 17

Член 13Член 13 придобива следната редакция:

"Член 13. Форма и представяне

1. Рекламирането и телевизионният пазар трябва да бъдат ясно различими като такива и отчетливо отделени от другите елементи на програмата чрез зрителни и/или звукови средства. Рекламните и телепазарните спотове по принцип се обединяват в блокове.
2. При рекламирането и телевизионния пазар не могат да бъдат използвани подсъзнателни средства за внушение.
3. Не се допуска скрито рекламиране и телевизионен пазар и по-специално представянето на продукти или услуги в предавания, когато представянето служи за рекламни цели.
4. При рекламирането и телевизионния пазар не могат да бъдат включвани чрез образ или глас лица, които редовно представят новини или предавания по актуални въпроси."

Член 18

Текстът на чл. 14 се заменя със следния текст:

"Член 14. Включване на рекламирането и телевизионния пазар

1. Рекламирането и телевизионният пазар се разполагат между предаванията. При спазване на условията, предвидени в точки 2 до 5 на този член, рекламните и телепазарните спотове могат да бъдат включени и в предаванията така, че да не бъдат увредени цялостният облик и стойността на предаването и правата на носителите на права.
2. В предавания, които се състоят от самостоятелни части, или в спортни предавания и аналогично структурирани събития и изпълнения, в които има интервали, рекламните и телепазарните спотове могат да бъдат разполагани само между частите или в интервалите.
3. Излъчването на аудио-визуални произведения като игрални и телевизионни филми(с изключение на отделни серии, сериали, забавни предавания и документални филми), чиято продължителност по програма надхвърля 45 минути, могат да бъдат прекъсвани веднъж на всеки изтекъл период от 45 минути. Следващо прекъсване се разрешава, ако продължителността по програма надхвърля най-малко с двадесет минути два или повече пълни периода от 45 минути.
4. Когато предавания извън посочените в т. 2 се прекъсват с рекламни или телепазарни спотове, преди всяко следващо рекламно или телепазарно прекъсване в предаването трябва да изминат най-малко 20 минути.
5. Рекламирането и телевизионният пазар не могат да се разполагат в предаване на религиозни служби. Новини и предавания по актуални въпроси, документални

филми, религиозни предавания и детски предавания не се прекъсват с рекламиране или телевизионен пазар, когато продължителността им по програма е по-малка от 30 минути. Ако продължителността им по програма надхвърля 30 минути, прилагат се разпоредбите на предходните точки."

Член 19

Заглавието на чл. 15 и текстът на т. 1 до 2(a) от същия придобиват следната редакция:

"Член 15. Рекламиране и телевизионен пазар на специфични продукти

1. Рекламирането и телевизионният пазар на тютюневи изделия са забранени.
2. При рекламирането и телевизионния пазар на всички видове алкохолни напитки се спазват следните правила:

(а) те не могат да бъдат насочени конкретно към непълнолетни и никое лице, което при рекламирането или телевизионния пазар е свързано с консумация на алкохолни напитки, не трябва да изглежда непълнолетно;"

Член 20

Член 15, т. 2 (b) до (e) във френския текст придобиват следната редакция:

"(b) те не трябва да свързват консумацията на алкохол с физически постижения или с управление на моторни превозни средства;

(c) те не трябва да внушават, че алкохолните напитки имат лечебни свойства или стимулиращо или успокоително действие или че могат да разрешават лични проблеми;

(d) те не трябва да насърчават прекалената консумация на алкохолни напитки или да представят в отрицателна светлина въздържанието или трезвеността;

(e) те не трябва да подчертават прекомерно съдържанието на алкохол в напитките."

Член 21

В чл. 15 се създава нова т. 5 със следното съдържание:

"5. Телевизионният пазар на лекарства и медицинско лечение е забранен."

Член 22

Член 16Член 16 придобива следната редакция:

"Член 16. Рекламиране и телевизионен пазар, специално насочени към една страна

1. За да бъде избегнато нарушаването на конкуренцията и застрашаването на телевизионната система на една страна, рекламирането и телевизионният пазар, които специално и с определена периодичност са насочени към аудитория в една

страна, различна от предаващата страна, не могат да заобикалят правилата за телевизионно рекламиране и телевизионен пазар в тази конкретна страна.

2. Разпоредбите на предходната точка не се прилагат, когато:

(а) съответните правила водят до дискриминация между рекламирането и телевизионния пазар, предавани от предаващ под юрисдикцията на тази страна, и рекламирането и телевизионния пазар, предавани от предаващ или от всяко друго юридическо или физическо лице под юрисдикцията на друга страна; или

(б) съответните страни са сключили двустранни или многостранни договори в тази област."

Член 23

Точка 1 на чл. 18 придобива следната редакция:

"1. Предаванията не могат да бъдат спонсорираны от физически или юридически лица, чиято основна дейност е производството или продажбата на продукти или извършването на услуги, чието рекламиране или телевизионен пазар са забранени съгласно чл. 15."

Член 24

В чл. 18 се създава нова т. 2 със следното съдържание:

"2. Дружествата, чийто предмет на дейност включва и производство или продажба на лекарства или медицинско лечение, могат да спонсорират предавания, при условие че се ограничават до представянето на наименованието, търговската марка, облика или дейността на дружеството, но без да бъдат представяни специфични лекарства или медицинско лечение, които в предаващата страна са достъпни само по медицинско предписание."

Член 25

Точка 2 на чл. 18 става т. 3.

Член 26

Създава се нова глава IVbis със следното съдържание: "Глава IVbis - Програми, посветени изключително на самопромоция и телевизионен пазар

Член 18bis. Програми, посветени изключително на самопромоция

1. Разпоредбите на тази конвенция се прилагат съответно към програмите, посветени изключително на самопромоция.

2. Други форми на рекламиране в такива програми се допускат в границите, установени от чл. 12, т. 1 и 2.

Член 18ter. Програми, посветени изключително на телевизионен пазар

1. Разпоредбите на тази конвенция се прилагат съответно към програмите,

посветени изключително на телевизионен пазар.

2. Рекламирането в такива програми се допуска в границите, установени от чл. 12, т.

1. Член 12, т. 2 не се прилага."

Член 27

Член 20Член 20, т. 4, изречение последно се заличава, а т. 7 на чл. 20 придобива следната редакция:

"7. При спазване на чл. 9bis, т. 3(b) и чл. 23, т. 3 решенията на Постоянния комитет се приемат с мнозинство три четвърти от присъстващите членове."

Член 28

Член 21Член 21 се допълва, както следва:

"(f) дава становища за злоупотребата с права по чл. 24bis, т. 2(c).

2. Наред с това Постоянният комитет:

(a) установява основните насоки, предвидени в чл. 9bis, т. 3 (b), с цел избягване на разлики при прилагането на разпоредбите на тази конвенция относно достъпа на публиката до събития с голямо значение за обществото и прилагането на съответните разпоредби на Европейската общност;

(b) дава становище по мерките, предприети от страните, съставили списък на национални или ненационални събития, които тези страни смятат за събития с голямо значение за обществото, съгласно чл. 9bis, т. 2;

(c) веднъж годишно публикува консолидиран списък на изброените в списъци събития и съответните мерки, съобщени от страните съгласно чл. 9bis, т. 2 (e)."

Член 29

В чл. 23 се създават две нови точки 5 и 6 със следното съдържание:

"5. След допитване до Постоянния комитет Комитетът на министрите може да реши конкретно изменение да влезе в сила след изтичането на двегодишен срок от датата на откриването му за приемане, освен ако някоя страна уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа за възражение срещу влизането на изменението в сила. Ако такова възражение бъде съобщено, изменението влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която страната по конвенцията, направила възражението, е депозирала своя акт за приемане при Генералния секретар на Съвета на Европа.

б. Ако едно изменение е одобрено от Комитета на министрите, но още не е влязло в сила съгласно т. 4 или 5, държава или Европейската общност може да изрази съгласие да бъде обвързана от конвенцията само ако едновременно с това приеме изменението."

Член 30

Създава се нов чл. 24bis със следното съдържание:

"Член 24bis. Предполагаема злоупотреба с правата, предоставени от конвенцията

1. Злоупотреба с права е налице, когато програмата на един предаващ е изцяло или преимуществено насочена към територията на страна, различна от тази, под чиято юрисдикция се намира предаващият ("приемаща страна"), и предаващият се е установил с оглед заобикаляне на законите в области, попадащи в приложното поле на конвенцията, които биха се прилагали към него, ако той би бил установен на територията на тази друга страна.

2. Когато някоя страна твърди такава злоупотреба, се прилага следната процедура:

(a) засегнатите страни полагат усилия да постигнат приятелско споразумение;

(b) ако те не постигнат това в тримесечен срок, приемащата страна отнася въпроса до Постоянния комитет;

(c) след като изслуша становищата на засегнатите страни, в шестмесечен срок от датата, на която е сезиран с въпроса, Постоянният комитет дава становище за това дали е извършена злоупотреба с права и съответно уведомява засегнатите страни.

3. Ако заключението на Постоянния комитет е, че е извършена злоупотреба с права, страната, под чиято юрисдикция се намира предаващият, предприема подходящи мерки да отстрани злоупотребата с права и уведомява Постоянния комитет за тези мерки.

4. Ако страната, под чиято юрисдикция се намира предаващият, не предприеме мерките по т. 3 в шестмесечен срок, засегнатите страни прилагат арбитражното производство, предвидено в чл. 26, т. 2 и в приложението към конвенцията.

5. Приемащата страна не може да предприема мерки срещу съответната програма до приключването на арбитражното производство.

6. Всички мерки, предложени или предприети съгласно този член, трябва да съответстват на чл. 10 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи .

Член 31

Член 28Член 28 придобива следната редакция:

"Член 28. Съотношение между конвенцията и вътрешното право на страните

Никоя разпоредба на тази конвенция не пречи на страните да прилагат по-строги или по-подробни правила от предвидените в конвенцията към програмите, разпространявани от предаващ, който се намира под тяхна юрисдикция по смисъла

на чл. 5."
Член 32

Точка 1 на чл. 32 придобива следната редакция:

"1. При подписването или депозирането на своя акт за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване всяка държава може да заяви, че запазва правото да ограничи препредаването на нейна територия само доколкото то не съответства на националното ѝ законодателство, на програмите, които съдържат рекламиране на алкохолни напитки съгласно правилата на чл. 15, т. 2 от тази конвенция.

Не могат да бъдат правени други резерви."
Член 33

В чл. 20, т. 2, чл. 23, т. 2, чл. 27, т. 1, чл. 29, т. 1 и 4, чл. 34 и в заключителната фраза думите "Европейска икономическа общност" се заменят с "Европейска общност".
Член 34

Този протокол е открит за приемане от страните по конвенцията. Не могат да бъдат правени резерви.
Член 35

1. Този протокол влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която последната от страните по конвенцията е депозирала своя акт за приемане при Генералния секретар на Съвета на Европа.
 2. Протоколът обаче влиза в сила след изтичането на двегодишен срок от датата, на която е открит за приемане, освен ако страна по конвенцията е уведомила Генералния секретар на Съвета на Европа за възражение срещу влизането му в сила. Правото да бъде направено възражение се запазва за онези държави или Европейската общност, които са изразили съгласие да бъдат обвързани от конвенцията преди изтичането на тримесечен срок от откриването на този протокол за приемане.
 3. Ако такова възражение бъде съобщено, протоколът влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която страната по конвенцията, която е уведомила за възражението, депозира своя акт за приемане при Генералния секретар на Съвета на Европа.
 4. Страна по конвенцията може по всяко време да заяви, че ще прилага протокола временно.
- Член 36

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, другите страни по конвенцията и Европейската общност за:

- (a) депозирането на всеки акт за приемане;
- (b) всяко заявление за временно прилагане на този протокол в съответствие с чл. 35, т. 4;
- (c) всяка дата на влизане на този протокол в сила в съответствие с чл. 35, т. 1 до 3;
- (d) всеки друг акт, уведомление или съобщение, свързани с този протокол.

Приет в Страсбург на 9 септември 1998 г. на английски и френски език и открит за подписване на 1 октомври 1998 г. Двата текста са еднакво автентични и се депозират в единствен екземпляр в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа изпраща заверени преписи на всяка държава - членка на Съвета на Европа, на другите страни по конвенцията и на Европейската общност.

Обяснителен доклад към Протокола за изменение и допълнение на

Европейската конвенция за трансгранична телевизия

Увод и общи бележки

1. На 5 май 1989 г. Комитетът на министрите откри за подписване Европейската конвенция за трансгранична телевизия (по-нататък наричана "конвенцията"). Конвенцията влезе в сила на 1 май 1993 г.
2. В съответствие с чл. 20 от конвенцията през юни 1993 г. бе създаден Постоянен комитет за трансгранична телевизия.
3. От създаването си Постоянният комитет следи за изпълнението на конвенцията от страните, обсъжда трудностите, свързани с нейното прилагане, и подготвя становища във връзка с тълкуването на разпоредбите на конвенцията. Той следи и икономическите, техническите и политическите тенденции след 1989 г.
4. Една от най-важните политически тенденции, които имат отношение към конвенцията, е изменението на директивата "Телевизия без граници" в рамките на Европейската общност, като се има предвид, че преговорите при изработването на конвенцията са били водени успоредно с приемането на тази директива.
5. За да се запази съответствието между Директива на Съвета 89/552/ЕИО от 3 октомври 1989 г. за съгласуване на някои законови, подзаконови или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионно разпръскване, изменена и допълнена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 юни 1997 г. (по-нататък наричана "изменената директива"), в интерес на правната сигурност на държавите и на трансграничните оператори, на 9 септември 1998 г. Комитетът на министрите прие този протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия и го откри за подписване от страните по конвенцията.

Бележки по отделни разпоредби на протокола

Членове 1 - 33

6. Всички изменения, които разпоредбите на чл. 1 до 33 от протокола внасят в

първоначалния текст на конвенцията, са подробно пояснени в обяснителния доклад към изменената конвенция, приложен към този обяснителен доклад (приложение № 1). Към този доклад е приложен и сводният текст на конвенцията, в който са отразени измененията и допълненията, внесени с протокола (приложение № 2).

Член 34

7. Една от причините, поради които протоколът не допуска резерви от страна на държавите членки, присъединили се към него, е неотложната нужда конвенцията да бъде изменена и допълнена в същия смисъл както изменената директива на ЕО. Това позволява да се избегне прилагането на два различни юридически режима спрямо държавите, в които се прилага изменената директива, и държавите, които са само страни по конвенцията.

8. Другата причина е свързана с естеството и специфичните цели на конвенцията, а именно установяването на основни правила, които позволяват презгранично движение на телевизионните програмни услуги. Приема се, че не е желателно на страните по конвенцията да се позволи да дерогират тези минимални норми, като формулират резерви по нейното прилагане.

Член 35

9. Крайният срок за въвеждане на изменената директива във вътрешното право на държавите - членки на Европейската общност, е 30 декември 1998 г. Като се има предвид, че държавите - членки на ЕО, вече приспособяват националното си законодателство към разпоредбите на изменената директива, важно е периодът от приемането на изменителния протокол до влизането му в сила да бъде сведен до възможния минимум. Изменителният протокол по правило трябва да влезе в сила след като последната държава - страна по конвенцията, депозира своя акт за приемане при Генералния секретар на Съвета на Европа (чл. 35, т. 1).

10. За да бъде съкратено времето между приемането на изменителния протокол и влизането му в сила, чл. 35, т. 2 предвижда, че протоколът ще влезе в сила след изтичането на двегодишен срок от датата на откриването му за подписване, освен ако някоя страна по конвенцията уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа за възражение срещу влизането му в сила.

11. Изборът на тази процедура е вдъхновен от успешното използване на подобна клауза за мълчаливо приемане с цел влизане в сила на измененията и допълненията на:

- Европейското споразумение за търговия с лечебни субстанции от човешки произход (STE № 26, 1958);

- Споразумението за временен безмитен внос на медико-хирургически и лабораторни материали за здравните заведения, предоставени като безвъзмезден заем за диагностични или терапевтични цели (STE № 33, 1960);

- Европейското споразумение за търговия с реактиви за определяне на кръвните групи (STE № 39, 1962).

12. Първоначалните текстове на всички тези споразумения са изменени и допълнени с протоколи (STE № 109, 110 и 111). Трите протокола предвиждат влизане в сила при депозирането на актове за приемане от всички държави - страни

по споразуменията, но съдържат и клауза за мълчаливо приемане, подобна на включената в този изменителен протокол. Ако никоя държава - страна по споразуменията, не направи възражение, трите допълнителни протокола влизат в сила при изтичането на двегодишен срок от датата на откриването им за подписване. Тази клауза за приемане не е пречка някои държави да депозират акт за приемане.

13. Така страните по конвенцията, чието национално право, и по-специално конституционно право, не допуска автоматичното влизане в сила на изменителния протокол, могат да приемат протокола чрез своите традиционно използвани процедури, а ако това не може да бъде сторено в двегодишния срок, предвиден в протокола - да направят възражение срещу автоматичното му влизане в сила по отношение на съответната държава.

14. Ако някоя страна уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа за възражение срещу автоматичното влизане в сила на изменителния протокол, последният не влиза в сила, докато страната по конвенцията, направила възражението, не депозира при Генералния секретар своя акт за приемане. Така възниква риск държава, която става страна по първоначалния текст на конвенцията след като изменителният протокол е открит за подписване, да не приеме едновременно с това протокола, а освен това да направи и възражение срещу автоматичното му влизане в сила. Такава държава би блокирала за неопределено време влизането на изменителния протокол в сила. За да се избегне подобно положение, се предвижда правото на възражения да бъде запазено за държавите или за Европейската общност, които вече са изразили съгласието си да бъдат обвързани от конвенцията. Все пак трябва да се има предвид, че към датата на приемане на изменителния протокол някои държави вече са открили на национално равнище процедура, чрез която ще станат страни по първоначалния текст на конвенцията. В полза на тези държави е направено изключение - на тях също се дава право да направят възражение, ако изразят съгласие да бъдат обвързани от конвенцията преди изтичането на тримесечен срок от откриването за подписване на протокола за нейното изменение и допълнение.

15. От друга страна, държава - страна по конвенцията, може да заяви, че ще прилага протокола предварително. В такъв случай тази страна заявява, че е склонна незабавно да се съобрази с новите норми, докато другите страни остават обвързани от първоначалния текст на конвенцията. Страна, която заяви, че ще прилага протокола предварително, ясно показва намерението си незабавно да поеме задълженията, които произтичат от него. Докато първоначалният текст на конвенцията е в сила, предварително прилагане може да бъде изисквано само на основата на взаимност. Никоя страна не може да наложи новите задължения на другите страни, които не приемат предварителното прилагане.

16. Тази възможност представлява интерес за страните, в които международните договори са пряко приложими, без да е нужно разпоредбите на конвенцията или на нейния изменителен протокол да бъдат транспонирани във вътрешното право. В такъв случай страните могат да използват по-либералните правила на изменената конвенция, за да разрешат приемането и разпространението от чуждестранни оператори на някои програмни услуги, които са се развили през последните години, но биха нарушили правилата на конвенцията в първоначалната им редакция

(например каналите, изключително посветени на телевизионен пазар), а успоредно с това същите национални либерални правила биха се прилагали към националните оператори на съответната държава.

Член 36

17. Тази разпоредба се основава върху типовите заключителни разпоредби, приети от Комитета на министрите за конвенциите и споразуменията, подготвяни в рамките на Съвета на Европа.